

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kada nutraukti bendravimą? 1 dalis

John Fenn, 2013 m. rugsėjo mėn. 7 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Jei krikščionys yra žinomi kaip sukeliantys surinkimo skilimą ir priešišumą, apkalbinėtojai ir veidmainiai. Ši serija yra apie tai ką Raštas sako kada mes galime ir turime nutraukti bendravimą su jais... bet tie pavyzdžiai NĖRA iš jų tarpo.

Sutrikęs pastorius papasakojo man šią istoriją: prieš jo sakyklą ant platformos buvo mažas stalas su gražia nėrinių servetėle, ir ant tos servetėlės buvo taurė ir duonos lėkštė. Po poros savaičių, kai jis tapo pastoriumi, jis nukėlė tą mažą staliuką nuo platformos ant grindų, bet vis dar tiesiai prieš sakyklą.

Nesubrendimo rezultatas

Akivaizdžiai tas staliukas su taure ir lėkšte duonai buvo ten metų metais, jis buvo padovanotas vienos šeimos, jų senelio prisiminimui, vieno iš šio surinkimo įkūrėjų. Kilo sąmyšis ir tai sukėlė surinkimo skilimą. Tai tiesa, du vyresnieji pasiėmė beveik pusę surinkimo kartu su savo sakykla, tuo staliuku, taure ir lėkšte duonai ir pastatė prieš sakyklą taip, kaip „turi būti“.

Pamato tiesimas

Yra priežastys, kurias pateikia Raštas bendravimo nutraukimui su tikinčiuoju arba asmeniu, kuris sakosi esąs tikintysis, bet deja negyvena taip, bet tai nėra nuo platformos nukėlimas staliuko, kurį padovanojo didžiai gerbiamas senelis. Nors anksčiau aš pateikiau Rašto eilutes, apie tai kada ir kaip nutraukti bendravimą, taigi padėkime pamatą, kad galėtume suprasti instrukcijų kontekstą.

#1 – Asmeninė atsiskaitomybė Kristui – viskas vyksta iš to, arba susiję su tuo

„Nes mums visiems reikės stoti prieš Kristaus teismo krasę, kad kiekvienas atsiimtų pagal tai, ką jis, gyvendamas kūne (žemėje), darė – gera ar bloga“ (2 Korintiečiams 5:10)

Mes kiekvienas asmeniškai atsakingi Dievui ir individualiai duosime ataskaitą dėl mūsų gyvenimo Kristuje. Tai nėra teismas lemiantis mūsų likimą – dangus/pragaras, tai yra ataskaita už tai, ką mes darėme nuo tada, kai priėmėme Kristaus didžią auką ir mūsų naują gyvenimą Jame.

Tą dieną mes negalėsime kaltinti kitų. Ne. Negalėsime sakyti: „velnias privertė mane tai padaryti“ arba „aš buvau surištas giminės prakeikimu“, nei: „jei tai ir tai būtų atsitikę, aš būčiau pasielgęs teisingai“. Negalėsime paslėpti mūsų tikrų motyvų dėl kažko, ką mes padarėme gyvenime – mes būsime tokie permatomi prieš Jį kaip stiklas.

Kristus mumyse yra didesnis nei demonas, didesnis nei bet koks giminės prakeikimas, ir įgalina mus padaryti visus dalykus per Jį, Kuris mus stiprina. Nėra didesnio už Tą, Kuris gyvena mumyse, todėl nėra jokių atsiprašymų NEBŪTI nugalėtoju.

#2 – Kiekvienas turi įrodyti savo tikėjimą

Laisva valia yra dovana ir mes turime išmokti ją naudoti, kaip kovoti už ją, ir kaip gyventi su atsakomybe.

„Tegul kiekvienas iširia savo asmeninį gyvenimą, ir tada galės girtis pats sau, o ne kitam, nes kiekvienas neš savo našta...“ (Galatams 6:4-5)

Romoje buvo didelis ginčas dėl dienos, kurią tinka pasirinkti garbinimui, ar būti vegetaru, ar valgyti mėsą, ar gerti vyną ar ne. Paulius vadino tuos, kurie išskirdavo vieną dieną iš kitų tinkamą garbinimui, kurie nevalgo mėsos, ir tuos, kurie negeria vyno „silpnais tikėjime“. BET jis sakė, ką žmogus daro, jis daro dėl Viešpaties, taigi neteiskime vienas kito dėl asmeninių pasirinkimų.

Vaikščioti meilėje - „Kuris valgo viską, teneniekina to, kuris valgo tik daržoves, o tas kuris valgo tik daržoves, teneteisia to, kuris valgo viską, nes Dievas kiekvieną iš jų priima. Kas tu toks, kad drįsti teisti kito žmogaus (Jėzaus) tarną?! Ar jis stovi, ar krenta – tai savajam Viešpačiui... Kiekvienas tebūna įsitikinęs pagal savo išmanymą... tad liaukimės teisti vieni kitus, bet verčiau nuspręskime neduoti broliui akstino nupulti ar pasipiktinti (tiems, kurie yra silpni tikėjime).

Žinau ir esu įsitikinęs Viešpatyje Jėzuje, kad nieko nėra savaime netyro. Bet tam, kas mano esant netyrų dalykų, tam jie netyri... bet Dievo karalystė nėra valgymas ir gėrimas, bet teisumas, ramybė ir

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

džiaugsmas Šventojoje Dvasioje, taigi kas taip Kristui tarnauja, tas priimtinas Dievui ir vertas žmonių pritarimo. Tad siekime to, kas atneša ramybę...” (Romiečiams 14:1-19)

Jie turėjo panašių problemų Korinte dėl mėsos paaukotos stabams ir po to parduodamos restoranuose ir mėsos turguose prie šventyklos. Kai kurie tikintieji buvo įsitikinę, kad nuodėmė valgyti mėsą paaukotą stabams, nors kiti sakė, kad kepsnys yra tik kepsnys – ir man visai nesvarbu iš kur jį gavau.

Paulius jiems pasakė: „...mes žinome, kad stabas nieko nereikia, nėra kito Dievo tik vienas... tačiau ne kiekvienas (krikščionis) turi tokį pažinimą, kai kurių silpnos sąžinės bus suteptos ir jie valgys tai kaip pašvęstą stabams. Bet mėsa nedaro mūsų geresniais ar blogesniais prieš Dievą, tik žiūrėkite, kad jūsų laisvė Kristuje nebūtų suklypimo akmuo tiems, kurie yra silpni“ (1 Korintiečiams 9:4-9)

Vėl ir vėl pabrėžiama, kad kiekvienas iš mūsų turi asmeninį pasirinkimą kaip garbinti ir ką gerti bei valgyti ir tai yra tarp mūsų ir Viešpaties. Kiekvienas iš mūsų privalo įrodyti mūsų asmeninį tikėjimą Kristumi. Asmeniniai pasirinkimai kaip paminėta anksčiau nėra priežastis nutraukti bendravimą su kažkuo.

#3 - Mes turime siekti ramybės

„Silpno tikėjimo žmogų priimkite tik venkite ginčų dėl skirtingų nuomonių“.

„Tad siekime to, kas atneša ramybę ir pasitarnauja tarpusavio ugdymui.“

„Kiek įmanoma ir kiek nuo jūsų priklauso, gyvenkite taikingai su visais žmonėmis“

„Bet tu, Dievo žmogau, bėk nuo tų dalykų ir vykis teisumą, maldingumą, tikėjimą, meilę, kantrumą, romumą“.

„O kvailių ir nemokšiškių ginčų venk, žinodamas, kad jie sukelia kovas ir nesutarimus“.
(Romiečiams 14:1,19; 12:18, 1 Timotiejui 6:11, 2 Timotiejui 2:23)

#4 – Jei asmens gyvenime yra netvarka, JIE yra patys atsakingi, kad tai susitvarkytų, o ne tu Mano vardas nėra Šventoji Dvasia. Ir tavo vardas nėra Šventoji Dvasia. Mums nereikia įtikinėti žmogaus dėl nuodėmės nei teisti kito asmens motyvus. Mes turime teisti to žmogaus gyvenimo vaisius.

Tiek daug kas nori, kad kiti atgailautų ir pasikeistų nenukreipdami mikroskopo į savo paties širdį. Jie nori išimti krislą iš kitų akių nepaisydami rasto savo paties akyje... hmmm... keista kas tai pasakė? (Mato 7:3) Jie turi visų pirma iširti savo paties širdį ir motyvus prieš ateidami pas kažką kitą.

Jeigu jie yra priešiški, jie turi susitvarkyti su savo širdimi, o ne eiti pas kažką, kad pritartų jų priešiškumui, ar užjaustų juos: „romiai aiškinti prieštaraujantiems, – rasi Dievas duos jiems atgailauti, kad pažintų tiesą ir atsipeikėtų nuo pinklių velnio, kuris yra pavergęs juos savo valiai“ (2 Timotiejui 2:25-26)

Tu negali kažkam padėti, kuris yra piktas, priešiškas, sužeistas, ginčijasi, nelaimingas kol jis nepripažįsta tiesos. Ta tiesa yra Dievo tiesa, o ne jų nuomonė, kodėl jie jaučia, kad taip padarė, ar daro; ne jų svarstymai, kad jūs galėtumėte geriau suprasti – tiesa yra „aš suklydau“, „neturiu pasiteisinimo“. Nes kitu atveju jie „... visada mokosi, bet niekada negali suprasti tiesos.“ 2 Timotiejui 3:7

Atsukti skruostą? Jei tu stengiesi būti ramus, o jie atkakliai pyksta ant tavęs, tai jau jų problema, su kuria jie turi tvarkytis. Tiek kiek tai priklauso nuo tavęs, būk taikoje su visais. Mes turime atgręžti kitą skruostą, bet netapti bokso kriaušė. Mums reikia nueiti vieną papildomą mylią, o ne maratoną su tuo asmeniu.

Mums reikia atiduoti vieną papildomą apsiaustą, o ne visą rūbų spintą. Vaikščioti meilėje nėra davimas žmogui rankos, bet jo pakėlimas. Bet jeigu jie nenori stoti ant savo kojų, po to pasiūlymo dar kartą suduoti per skruostą, ir atidavimo jiems atliekamo apsiausto, nuėjimo tos papildomos mylios, jie turi eiti savarankiškai. Atsiskirkite nuo jų ir leiskite jiems atsistoti ant savo nuosavų kojų, nes jūs padarėte, ką galėjote, ir virš to. Dabar jų eilė.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kalbant apie priešišumą, JIE vieninteliai, kurie gali ištraukti save iš velnio pinklių, ir taip pat supraskite, kad asmuo, kuris nusiteikęs priešiškai yra paimtas į velnio nelaisvę SAVO NORU. Kokia tai baisi vieta – būti velnio gailėstingume. Oi.

Kitą savaitę gyvenimo stilius ir praktiški pavyzdžiai to, ką Raštas apibūdina kaip priežastis nutraukti bendravimui. Likite su mumis!

Laiminu jus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Kada nutraukti bendravimą? 2 dalis

John Fenn, 2013 m. rugsėjo mėn. 14 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Praeitą savaitę aš dalinausi esminiu supratimu apie tikėjimą ir apie kiekvieno asmens atsakomybę. Tai apima:

- #1 – Suvokimas, kad mes stosime prieš Kristų individualiai duoti ataskaitos už save.
- #2 – Kiekvienas iš mūsų turime įgyvendinti arba „irodyti“ mūsų tikėjimą ir netapti kritiškais kitų atžvilgiu.
- #3 – Mes turime siekti taikos, bet ne iki tokio lygio, kad taptume kilimėliu prie durų, ir padėdami kitiems leistume save sužlugdyti.
- #4 – Žmogus pats turi palikti nesantaiką, išaugti iš nesubrendimo – niekas kitas už jį negali to padaryti.

Apsigavimas – 3 pavyzdžiai

Apsigavimas yra tai, kai žinome Žodį, bet Jo nevykdome. Žinoti kas yra teisinga, bet atsisakyti tai daryti.

#1 – Pavyzdžiui, Žodis sako: jei nedirbi, tai ir nevalgyk. Daugumai tai ne problema, bet kai kurie geriau vaidins dvasinius milžinus, negu pasistengs susirasti darbą ir dirbs, nors jie nesijaus tais milžiniais. Mūsų ego labiau patinka ir labai malonu praleisti valandų valandas visuomeninėje žiniasklaidoje, kalbėtis ir melstis už žmones parduotuvėse. Bet tuo metu asmuo gali stokoti maisto ir turėti įsiskolinimų už mokesčius.

Taigi aš klausiu: Ar mes turime nutraukti bendravimą su krikščionimis, kurie viską sudvasina, kad atrodytų užsiėmę dvasiniais dalykais labiau negu dirbdami ir patys save išlaikydami?

#2 - Žodis sako neapleisti susirinkimų su savaisiais. Taigi, ką pasakysime apie draugą, kuriam jūs skambinate kiekvieną sekmadienio rytą, kad pakiltų iš lovos ir nueitų į surinkimą, žinodami, kad jeigu jūs nepaskambinsite, jis ten nenueis? Ar tai pakankama priežastis (nutraukti bendravimą), ir kada jūs liausitės vaidinti Šventą Dvasią ir nutrauksite bendravimą su jais, leisdami jiems nuspręsti, ar jie nori eiti į surinkimą, ar ne?

#3 - Žodis sako atleisk, kai eini melstis. Jei turi 2 draugus, kurie dėl tarpusavio išsivaidinimo nekalba vienas su kitu, kiek laiko tu bėgiosi nuo vieno prie kito stengdamasis padėti jiems susitaikyti ir atleisti? Ar galiausiai tu nutrauksi santykius su abejais, patrauksi savo rankas pasibjaurėjęs ir nullūdęs, kad praradai 2 draugus?

Kokia yra tavo atsakomybė?

Visi šitie 3 pavyzdžiai yra apie žmones, kurie žino Žodį, bet atsisako Jį vykdyti. Ar konfrontavimas tingaus pernelyg dvasinio draugo siekiant, kad jis gautų rimtą darbą ir jį dirbtų bei nebendravimas su juo, kol jis nepradės išlaikyti pats savęs, ar tai teisingas žingsnis?

Ar nustoti skambinti draugui sekmadienio rytais, ir raginti 2 draugus atleisti vienas kitam, ar norint padėti jiems augti reikia nutraukti tarpusavio santykius? Ir ar tu nejauti liūdesio ir sielvarto dėl jų sprendimų, kai stebi jų sprendimus, kurie veda į savęs sugriovimą?

Kaltės kelionė

Ar gali būti pakankamai saugus žinodamas, kad padarei viską, ką galėjai – tu nuėjai tą antrą mylią, bet negali eiti kitos, atsukai kitą skruostą, bet negali leisti jiems tavęs skriausti, davei, ką galėjai, bet negali leisti sugriauti save ar išsekinti? Ar gali turėti ramybę dėl šito?

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Aš klausiu todėl, kad prieš tai kai asmuo susitvarkys su „didelėmis priežastimis“ Žodis leidžia nutraukti bendravimą. Jei asmuo užaugo būdamas visų tarnas, arba su pasmerkimu, kad niekada nebuvo pakankamai geras, nes kažko nepadarė, kas reiškia, kad jei kažkas eina į pragarą tai yra jo kaltė; arba jeigu jie buvo išauklėti religingai užuot krikščioniškai, jie gali galvoti, kad krikščioniška yra būti durų kilimėliu, boksavimo kriaušė, arba bestuburiu nekonfrontuojančiu drebučių stiklainiu.

Kai kurie žmonės yra išauklėti galvoti, kad jie visada neteisūs, niekada negali įvertinti savęs, ir jie galvoja, kad tai ir reiškia būti krikščioniu. Taigi jiems frazė „nutraukti bendravimą“ reiškia nugrimzti vėl į tamsybes nesukeliant ribulių draugo gyvenime, netgi jei mato kaip asmuo sunaikina pats save prieš jų akis.

Kur yra balansas?

Grįžkime atgal prie 4 punktų, kuriuos minėjau praeitą savaitę ir išvardinau šio pradžioje straipsnio. (Leisk tiems žmonėms suprasti štai ką):

#1, Ar tie žmonės žino, kad jie patys visų pirma ir labiausiai yra atsakingi dėl savo gyvenimo Viešpačiui? Kad jie turi atsakomybę prieš Jį, nes jie buvo nupirkti už didelę kainą, ir Jis tikisi, kad jie kažką darys su tuo, ką Jis padarė dėl jų? Jie nepriklauso patys sau, jie buvo nupirkti už kainą, taigi aukite.

#2, Ar jie suvokia, kad jie patys turi vaikščioti savo tikėjime, ir tu negali būti jų Jėzus. Jis turi būti jų šaltiniu, o ne tu. Ar jie suvokia, kad tu ir taip dėl jų padarei daugiau nei galėjai, bandydamas padėti jiems sustvirtėti, nueiti į surinkimą, padėti jiems atleisti. Jie privalo tai įgyvendinti patys ir su Jėzumi.

#3, Ar jie suvokia, kad tu stengeisi ir bandei jiems padėti surasti ramybę? Ar jie suvokia, kad tu buvai petys jiems išsiverkti, draugas kuriam jie gali išlieti savo sužeistas emocijas, ir sąjungininkas skatinantis juos elgtis teisingai?

#4, Pagaliau, ar jie suvokia, kad jie privalo patys išeiti iš tos situacijos? Ar alkanas draugas suvokia, kad jis alkanas, nes prieš 1 mėnesį, kai pirmą kartą buvo pašalintas iš darbo, jis neatsikėlė kitą rytą ieškoti kito darbo? Ar tingus draugas suvokia, kad jis turi nuspręsti sau, ar jis nori bendrauti ir garbinti Dievą su kitais tikinčiais susitikime kurį mes vadiname surinkimu (bažnyčia)? Ar draugai kurie nesantaikoje suvokia, kad jie patys turi išsiveržti iš velnio pinklių, ir kad jūs negalite to padaryti už juos?

Kai mes pasitraukiame ir leidžiame asmeniui augti, tai yra „bendravimo nutraukimas“. Šito suvokimas pakloja pamatą toms „didelėms priežastims“, leidžiančioms nutraukti bendravimą, kurias išvardija Žodis.

Jėšua nutraukdavo bendravimą su žmonėmis – ar ne taip?

Ar jūs kada suvokėte, kad Viešpats nesivijo to turtingo jauno valdytojo, kuris atmetė Jėzaus pakvietimą tapti Jo mokiniu? Kodėl Jėšua nėjo paskui jį? Kodėl Jis leido draugystei su kažkuo, ką Jis pažinojo pasibaigti? (Mato 19:16-22)

Luko 9:57-62 žmogus norėjo sekti Jėzumi, bet Jis pasakė, kad tai kelionė neturint namų. Kitas pasakė „taip“, bet pareikalavo leidimo aplankyti savo mirusį tėvą. Tuo metu miręs asmuo buvo padedamas į kapą ir buvo gedima 7 dienas, tada jie gedėjo visas 30 dienų. Tada po 1 metų, jau suirus kūnui, jų kaulai buvo surenkami ir padedami į tam skirtą laidojimo dėžę ir iš naujo palaidojami.

Kultūrinė pamoka (nukrypimas) - Jėzaus gyvenimo metu rabinai mokė (neteisingai), kad yrantis kūnas yra atpirkimas už kieno nors nuodėmes, todėl jų kaulų surinkimas ir perlaidojimas buvo dar vienas gedėjimo laikas, bet diena po to – šeimai buvo džiaugsmas, nes jie žinojo, kad (tėvas) dabar pilnai atpirktas, ir gedėjimo procesas baigėsi.

Panašu, kad Jėšua konfrontavo šitą mokymą, nes Jis atsakė: „te mirę (dvasiškai) laidoja savo mirusius“. Tai gali būti suprasta taip: „tu jau suteikei savo tėvui tinkamas laido tuves, tegul dvasiškai mirę pabaigia šitą procesą; laidojimas jo kaulų nieko nereiškia, nes jis jau miręs. Aš pašaukiau tave pamokslauti Gyvenimą, taigi būk mano mokiniu ir pamokslauk Gyvenimo evangeliją! (ar kažkas panašaus)

Kitas vyras norėjo sekti Jėzumi, bet pirmiausia norėjo pasakyti: „viso gero“ šeimos nariams. Jėšua nebėgo nei vienam iš paskos – Jis toliau tęsė savo reikalus.

Palikime dabar šitą kultūrinę pamoką, mano požiūris, kad mes niekada nematome Jėzaus bėgančio paskui žmones ir bandančio atvesti juos į susirinkimus, nieko daugiau tik pasiūlymą tapti mokiniu. Netgi Jono

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

6:66-67 po to, kai Jis kalbėjo sunkiai suprantamą palyginimą apie Jo kūno valgymą ir Jo kraujo gėrimą, daugelis Jo mokinių Jį paliko, o Jis tik paklausė dvylikos: „Ar jūs mane taip pat paliksite?“ Jis niekada nebėgo nei paskui vieną.

Ir štai kur teisinga perspektyva: Kai nutraukiame bendravimą su tikinčiuoju, tai turi būti suprantama, kad jie iš tiesų pirmi nutraukė tą bendravimą su Viešpačiu kažkurioje savo gyvenimo srityje. Jie pasitraukė nuo Žodžio vykdymo. Todėl jei mes turime konfrontuoti juos arba pasakyti, kad jiems reikia susirasti kitą surinkimą ar draugą, tai todėl, kad jie pirmi nutraukė bendravimą su Viešpačiu kai kuriose savo gyvenimo srityse.

Kitais žodžiais, jei jūs nuėjote tą papildomą mylią su savo draugu, ir tai tavo limitas pagal Raštą, bet jie užsispiria pasilikti toje nuodėmėje, tai būtent jie pasitraukė, o ne jūs. Jie visų pirma nutraukė santykius su Viešpačiu ir tada su tavimi, atsisakydami vykdyti Žodį. Kiekvienas veiksmas, kurį tu turi priimti patvirtina jų sprendimą, tai tik atsakymas į nuodėmę, ir todėl jų klaida yra ant jų galvų prieš Viešpatį.

Mes pamatysime kitą savaitę, kad nutraukimas bendravimo su kažkuo yra mūsų pačių dvasinio gyvenimo apsaugojimo veiksmas, arba/ir tikinčiųjų kūno apsaugojimas. Taip kaip Jėšua atsisakė vyti Turtingąjį Jauną Valdytoją ir tai buvo Jo paties tarnavimo ir gyvenimo tikslo apsaugojimas, taip yra ir su mums. Žmogus buvo pakviestas sekti Jėzumi, bet Viešpats negali būt nukreiptas nuo Jo paties gyvenimo tikslo. Gera pamoka mums, ir štai čia mes pratęsimė kitą savaitę.

Laiminu jus visus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Kada nutraukti bendravimą? 3 dalis

John Fenn, 2013 m. rugsėjo mėn. 21 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Praeitą savaitę aš dalinausi apie bendravimo nutraukimą su kitais krikščionimis, jei teisingai elgiesi, tai yra tavo atsakymas į JŲ PAČIŲ bendravimo nutraukimą su Viešpačiu kai kuriose gyvenimo srityse. Tai, ką mes turime natūraliai padaryti, kad apribotume mūsų kontaktus su jais, deja yra jų pačių poelgių rezultatas.

Ko NEdaryti

Man būnant Biblijos mokyklos direktoriumi studentė atėjo pas mane patarimo. Surinkimą, kurį ji lankė paliko viena šeima, ir pastorius iš sakyklos visiems paskelbė, kad šeima turi demoniškų problemų. Jis uždraudė visiems su jais kalbėtis, nes sakė, kad tai nebuvo Dievo valia, jiems palikti surinkimą.

Studentė dirbo kartu su moterimi iš tos šeimos ir susitikdavo ją kiekvieną dieną. Ji nieko nežinojo apie demoniškas problemas, o surinkimą jie paliko dėl nuolatinio spaudimo ir vidinių kovų. Studentė man pasakė, kad ji širdyje nepritarė tam, ką sakė pastorius, bet vis.... stebėjosi. Aš patariau jai ignoruoti pastorių, ieškoti kito surinkimo, ir būti kiek tik įmanoma gera drauge tai moteriai.

Kiek iš mūsų lankydami surinkimą (bažnyčią) galvojo, kad jie surado draugus visam gyvenimui, bet kai nustojo lankytis tenai, pamatė, kad buvę draugai jau nebenori jų pažinti – jų draugystė visiškai priklausė nuo vaikščiojimo į tą patį surinkimą. Kaip liūdna, ir tai tikrai nėra būtina priežastis nutraukti bendravimą.

Išbrauk tai iš „priežasčių kodėl“ sąrašo

Pastarąsias 2 savaites aš dalinausi Rašto eilutėmis, kurios sako, kad nėra teisinga nutraukti draugystės su kažkuo dėl jo tikėjimo, kuri diena tinkama garbinimui, ar dėl jo dietos bei gėrimo. Ir nors pasakyta, kad mes diskutuojame dėl nuomonių, tos diskusijos niekada neturi virsti ginčais. Taigi, nuomonių skirtumas nėra tos leistinos priežastys, nors jūs galite bendraudami su kažkuo pasiekti tokią ribą, kad suvokiate, jog jie tik nori „prastumti“ savo numylėtą doktriną arba tik ginčytis – tada norėdami apsaugoti patys, jūs galite apriboti kontaktus.

Grįžkime prie to apie ką rašiau per šias 1-2 savaites; asmenys, su kuriais mes nutarėme nutraukti draugystę, prarado suvokimą, kad visų pirma jie patys atsakingi prieš Viešpatį. Jie užmiršo, kad patys turi įrodyti savo tikėjimą, ir nesuvokia fakto, jog mes siekėme taikos su jais, bet ne iki ribos, kad

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

neleistume save sugriauti; jie nesuvokia, kad patys turi išeiti iš savo situacijos; mes bandėme padėti, bet jie turi sutelkti dėmesį, sutvirtinti savo stuburą ir tapti atsakingais už savo gyvenimą: dvasinį ir natūralų.

Jeigu jie nenori šitų dalykų, mes turime palikti juos ir toliau rūpintis savo reikalais. Mes galime nubėgti su jais tik tą vieną papildomą mylią, tik dar kartą leisti jiems trenkti mums per veidą, duoti tik tą vieną papildomą apsiaustą, nes mes taip pat atsakingi prieš Viešpatį ir mums taip pat reikia įrodyti savo tikėjimą, nes mes taip pat turime gyventi ramybėje, ir mes taip pat turime pakeisti savo situacijas.

Bet kas apie „dideles priežastis“?

Prisiminkite, kad aš vadovauju namų surinkimų tinklui. Bet toks yra viso Naujojo Testamento kontekstas, nes Naujojo Testamento rašytojai buvo namų surinkimų lyderiai, rašė žmonėms namų surinkimuose, todėl Naujojo Testamento kontekstas turi būti suprantamas iš namų svetainės, o ne auditorijos perspektyvos.

Taigi, kai Paulius rašė 1 Korintiečiams 5 skyrių apie tai, kaip reikia elgtis su vyru, kuris turėjo lytinius santykius su savo pamote, tai reiškia, kad tas vyras sėdėdavo Justo namuose, valgydavo kartu su visais namų surinkime, dalyvaudavo Viešpaties vakarienėje, ir jie visi žinojo apie jo nuodėmę, bet jos nekonfrontavo. (*Apaštalių darbų 18:7)

Paulius sako „...ir jūs dar esate išdidūs ir arogantiški! Užuot liūdėtumėte ir gėdytumėtės, iki tol, kol tai padaręs vyras būtų išmestas iš jūsų draugijos ir jūsų tarpo!“ (2 Kor 5:2)

Dabar TAI yra ta tinkama priežastis nutraukti bendravimą. Bet prisiminkite, ką aš sakiau praeitą savaitę apie tai, kaip Jėšua elgėsi su žmonėmis, kurie nesekdavo paskui Jį – Jis nebėgo paskui tuos žmones, faktiškai jie patys nustodavo sekti Juo. Taigi, bet koks veiksmas, kurį kūnas turėtų padaryti, turėtų būti tik patvirtinimas, kad žmonės jau patys pasitraukė nuo Viešpaties. Neleiskite tiems žmonėms jūsų kaltinti dėl jų pačių nesėkmių.

Žmogus iš 1 Korintiečiams 5 skyriaus buvo be abejonės Dvasia pripildytas, kalbantis kalbomis, pakrikštytas vandenyje, tikintis Jėzumi krikščionis, jis tik turėjo rimtai nefunkcionalią šeimą ir vienodai rimtą problemą su geiduliu. Seksualinė nuodėmė Rašte paminėta kaip priežastis nutraukti draugystę, iš dalies todėl, kad ji kelia pavojų visiems.

Kodėl ši nuodėmė dažnai minima?

Paulius sakė korintiečiams sekančiose eilutėse:

„Aš jums rašiau savo laiške, kad nebendrautumėte (glaudžiai ir nuolat) su nepadoriais (ištvirkusiais, nešvankiais, seksualiai amoraliais) žmonėmis. Suprantama, ne su visais šio pasaulio ištvirkėliais, gobšais, plėšikais ar stabmeldžiais, nes tada reikėtų pasitraukti iš šio pasaulio ir drauge iš žmonių visuomenės!“

Bet jums rašiau, kad nebendrautumėte su nei vienu iš tų, kurie vadina save krikščionimis, o yra ištvirkėliai, arba gobšūs, arba stabmeldžiai (tie, kurių sielos pašvęstos bet kokiam objektui, kuris užima Dievo vietą), arba žmonės su bjauriu liežuvio (keikiasi, piktžodžiautoja, užgaulioja, šmeižia), arba girtuokliai, arba plėšikai. Ne, jūs su tokiais net nevalgykite kartu“. (1 Korintiečiams 5:9-11, Išplėstinis vertimas)

Pirmas nurodymas dėl „paleistuvystės“. Aš aptarsiu kitus dalykus, kuriuos jis išvardijo kitą savaitę - įžeidinėjimas žodžiais, ginčų kėlimas, prakeikinėjimas, šmeižimas, girtuokliavimas, nesąžiningumas versle ir vogimas.

Paulius sakė nutraukti draugystę su tuo, kuris gyvena seksualinėje nuodėmėje. Priežastis, kurią miniu, ne vienkartinė, ar atsitiktinė nuodėmė, bet žmogus Korinte turėjo besitęsiančius santykius su pamote, iki tokio lygio, kad apie tai žinojo visais namų surinkimais.

Žodis, kuris išverstas „paleistuvystė“ yra paminėtas 15 kartų laiškuose (Karaliaus Jokūbo vertime); būtent šito tikintieji turi vengti. Tai priskiriama kūno darbams ir taip apibūdinamas neišgelbėtas žmogus bei jo gyvenimo stilius. Taigi kodėl „paleistuvystė“ yra tokia svarbi, kad Paulius ir kiti sako, jog mums nereikia bendrauti su tokiais.

Žodis „paleistuvystė“ graikų kalboje yra „porneia“ arba „ pornos“, o tai reiškia „įvykdyti seksualinį aktą“. Leiskite man paaiškinti skirtumus tarp svetimavimo ir paleistuvystės. Mato 5:28 Jėšua apibūdino

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

svetimavimą kaip fantaziją, arba įsivaizdavimą ir minčių procesą. Paleistuvystė yra fizinis įsivaizdavimo įvykdymas.

Pirmojo amžiaus šventykloje garbinimo metu buvo aukojamos aukos dievui ir po to tas paaukojimas patvirtinimas lytiniu aktu su šventyklos prostitute. Jeigu jums reikėjo avių, ar ožkų prieauglio, tuomet reikėdavo aukoti gyvūno mėsos auką ir turėti seksualinį aktą su šventyklos prostitute; buvo tikima, kad seksualinis aktas įkvėps dievą sužadinti gyvulius daugintis – tas pats buvo ir dėl javų derliaus, ir verslo reikalų, kai norėjai, kad jie pagerėtų ir t.t. Aš paaiškinau tai detaliau serijoje apie „Jezabelės dvasią“, tai padeda suprasti, kas iš tiesų yra Jezabelės dvasia.

Paulius tiesiogiai rašo apie šventyklos prostitutas 1 Korintiečiams 6:13-18 „Valgis yra pilvui ir pilvas – valgiui, bet Dievas sunaikins ir vieną, ir kitą. Tačiau kūnas skirtas ne ištvirkavimui, bet Viešpačiui, o Viešpats – kūnui. Kaip Dievas savo jėga prikėlė Viešpatį – taip prikels ir mus (amžinajam gyvenimui). Argi nežinote, kad jūsų kūnai yra Kristaus nariai? Tad nejaugi aš, ėmęs Kristaus narius, paversiu juos prostitutės nariais? Jokiu būdu! Ar nežinote, kad tas, kuris susijungia su paleistuve, tampa vienas kūnas su ja? Nes „du taps, – sako Raštas, – vienu kūnu“ Taip pat, kas susijungia su Viešpačiu, tampa viena dvasia su Juo“.

Geriausias scenarijus

Sekso aktas yra vyro ir moters širdyje padarytos sandoros fizinis įgyvendinimas, ir šita sandora kaip ir kitos senovinės sandoros, yra paliudytos Dievo (kitose kultūrose – kitų dievybių), taigi vyras ir moteris negali būti vedę vienas kito širdyje, kol ta širdies sandora yra nepaliudijama ir neprisiekama prieš Dievą ir/arba Jo atstovą. Tai reiškia, kad kiekvieną kartą, kai vyras ir žmona lytiškai santykiauja, – tai yra jų širdžių sandoros patvirtinimas.

Kai šis aktas atliekamas su asmeniu, su kuriuo jūs nesate sandoroje, tai ne tik sujaukia širdį ir protą, tai reiškia sandoros nutraukimo su sutuoktiniu aktą – arba su Kristumi, jei asmuo yra viengungis. Įsižeidęs sutuoktinis gali pripažinti, kad sandora suardyta ir siekti skyrybų. Širdies sandora ir jos įgyvendinimas simbolizuoja Kristų ir surinkimą (bažnyčią), dabar mistiškai sujungtus Dvasia, bet vieną dieną mes matysime Jį ir būsime Jo artume fiziškai.

Taigi paleistuvystė krikščionims tolygu trenkimui į Jėzaus veidą, nutraukimui sandoros su Juo ir pilyginama sandoros nutraukimui su tuo asmeniu. Krikščioniui įvykdyti paleistuvystę reiškia, kad jis nutraukė sandorą su sutuoktiniu ir/arba savo vaikščiojimą su Dievu – ir štai kodėl Paulius 1 Korintiečiams 5 skyriuje, Jokūbas ir Petras bei apaštalai Apaštalų darbų 15 skyriuje, ir kitur sako nebendrauti su tuo, kas gyvena reguliariai paleistuvaudamas. Išsigelbėjimas jiems iš tos nuodėmės - 4 punktai, kuriuos aš minėjau praeitais 2 savaites: jie turi suvokti, kad yra atsakingi Jėzui, tik jie ir Jis. Jie turi suvokti, kad turi panaudoti ir įgyvendinti savo tikėjimą. Jie turi suprasti, kad mes stengėmės būti taikoje su jais, bet jų sprendimai gyventi nuolatinėje nuodėmėje privertė mus suvokti tiesą, kad jie toje srityje pasitraukė nuo Viešpaties. Ir jie privalo suvokti, kad jie patys turi išeiti iš priešų pinklių.

Jeigu kas nors kovoja su pornografija, ar mes turime su juo bendrauti? Jeigu jie nuolatos fantazuoja apie kitą asmenį namų surinkime ir tas asmuo net jaučiasi nejaukiau dėl to? Štai kodėl Paulius pasakė korintiečiams, kai jie nesunitvarkė su tuo vyru; negi nežinote, kad šiek tiek raugo užraugia visą tešlą?

Tas asmuo turi būti atskirtas, jei jų asmeninės kovos ima atvirai pasireikšti taip, kad kiti žmonės jaučiasi nejaukiai dėl klaidžiojančių akių ar kalbų su užuominomis – tai yra priežastis konfrontuoti jį pagal tuos anksčiau paminėtus elementus. Prisiminkite, jie pirmi nutraukė augimą Viešpatyje, ir privertė jus imtis veiksmų, kurių jūs nenorėjote imtis, bet tai buvo atsakymas į jų sprendimą, kurį jie jau padarė.

Jie gali pasitraukti kuriam laikui nuo namų surinkimo, galbūt reikia asmeninio tarnavimo kito vyro (jei tai vyras), – moters (jeigu tai yra moteris), asmeninio vadovavimo ir priežiūros savaitės metu, kai jie praeis atgailos ir išlaisvinimo kelią nuo geidulių, svetimavimo, paleistuvystės, tol kol visas kūnas ir vėl pasijaus patogiai turėdamas tą asmenį savo tarpe.

Baigiau šios savaitės straipsnio limitą... daugiau – kitą savaitę!

Laiminu jus visus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kada nutraukti bendravimą? 4 dalis

John Fenn, 2013 m. rugsėjo mėn. 28 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Kristaus kūnas yra santykių nutraukimo ekspertas dėl dalykų su kuriais reikia dirbti, bet jam nepavyksta nutraukti santykius dėl priežasčių, kurias iš tikrųjų nurodo Raštas.

Šiandien dienos tema, kaip žinoti kada ir kodėl nutraukti draugystę. Mylėti Viešpatyje yra menas, tai reiškia, kad nebus 2 vienodų situacijų, bet yra pagrindinės nuodėmės, kurias Naujasis Testamentas pamini kaip priežastis nutraukti bendravimą. Paulius visas jas pamini sąrašė 1 Korintiečiams 5:11.

Sąrašas

„Bet jums rašiau, kad nebendrautumėte su tuo, kuris vadinasi brolis, o yra ištvirkėlis, ar gobšas, ar stabmeldys, ar keikūnas (įžeidinėjantis žodžiais), ar girtuoklis, ar plėšikas (nesąžiningas versle). Su tokiais nebendraukite ir net nevalgykite kartu“ (12-13 eilutės: O ką mums daryti su tais kurie nėra Kristaus kūne? Argi mes neturime teisti savuosius (kūną)? Tuos, kurie ne mūsų širdyse (nepriklauso kūnui), teis Dievas. Todėl „pašalinkite piktadarį iš savo pačių tarpo“.)

Mes neteisiamie motyvų, bet mes turime teisti vaisių žmogaus gyvenime. Aš anksčiau apibūdinau paleistuvystės nuodėmę kaip seksą už santuokos ribų. Pauliaus raštų kontekstas – žmogus (namų) surinkime, kuris turėjo nuolatinius seksualinius ryšius su savo pamote. Visi tikintieji žinojo apie tai, nors nei vienas to nekonfrontavo, ir Paulius pasakė, kad tai blogai, nes gyvenimo stilius, kai neatgailaujama dėl paleistuvystės yra ta tinkama priežastis atsiskirti.

„Gobšas“ - šis žodis reiškia „trokštantis turėti daugiau“. Pagalvokime apie „klestėjimo“ mokymą ir kaip godumas, užmaskuotai pateikiamas kaip Dievo palaiminimas, įsiskverbė į tiek daug surinkimų ir tikinčiųjų širdžių. Žmonės bando sumaišyti nešventas godumo/ geidulio dvasias su Šventąja Dvasia, o to rezultatas – klaidingi mokymai, kurie nukreipti į kūną ir emocijas, užuot skatinę žmones augti giliau kaip individus Kristuje ir ugdyti Kristaus charakterį.

„Stabmeldys“ - Stabų garbinimas Pauliaus laikais dažnai būdavo lydimas sekso su šventyklos prostitutėmis, bet apskritai stabas yra tai, kas stovi tarp žmogaus ir Dievo. Ne be priežasties Paulius pamini stabmeldystę iš karto po godumo. Stabmeldys iškelia kažką ar kokį nors asmenį kaip jam svarbesnį už Dievą. Tai ne laikinas susižavėjimas nauju automobiliu, naujais batais ar nauju draugu, bet pasišventimas tam objektui tampa gyvenimo stiliumi.

Aš turiu draugą, kuris labai didžiavosi savo automobiliu. Kartą vairuojant Viešpats pasakė, kad jis praktikuoja stabmeldystę. Jis ginčijosi, kad nelanko šventyklų ir neturi stabų statulų, ir nesimeldžia šventiesiems. Viešpats atsakė labai paprastai: „Tu pastatei tarp mūsų šitą automobilį“. Jis atgailavo, kad didžiavosi savo automobiliu ir pavedė tai Jam savo širdyje.

„Užgauliojantis žmogus“ yra pažodinis vertimas iš graikų. Paulius neapibrėžia užgauliojimo, tačiau dažnai tai pamini. Tai susiję su žodine ir psichologine/ emocine prievarta, o tai reiškia, kad tai galėtų reikšti fizinį smurtą.

Aš turėjau pasakyti vyrui, kuris muša savo žmoną, kad jis nėra laukiamas surinkime. Jie turėjo 5 vaikus ir jis mušdavo savo žmoną taip smarkiai, kad jai reikėdavo mėnesio randams išsigydyti, bet nei aš, nei jos draugai negalėjo padėti jai jį palikti, nei priversti jį atgailauti. Ji atsakė suprasti, kad kai jis ją mušė, jis sulaužė santuokos sandorą lygiai taip, tarytum jis būtų miegojęs su kita moterimi.

Mes bandėme nukreipti ją į tarnavimą, kuriame yra saugūs namai, padėti atsiskirti trumpam su viltimi, kad jis atsipeikės ir, kad jis galėtų siekti konsultacijos dėl savo pykčio bei prievartos, bet abudu nesutiko. Liūdna, bet aš buvau teisus nutraukdamas bendravimą su juo, bet priimdamas jo šeimą, kurie buvo jo smurto aukos.

„Girtuoklis“. Tai reiškia „pasigerti vynu, būti neblaiviam“. Šiandien mes apibūdintume tai iš esmės piktnaudžiavimu, gyvenimo stiliumi, kai asmuo nuolat neblaivus, vartoja narkotikus, ir t.t. Mes turime mylėti tuos, kurie siekia įveikti šitas priklausomybes ir gyvenimo stilių, ir raktas atrodo yra tai ar šitie žmonės daro pažangą Kristuje nugalėdami savo nuodėmes, ar ne. Nuo tų, kurie vadina save

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

krikščionimis, bet jie nedaro jokių pastangų teisti save, mes turime nusisukti, nes jie atsisakė susitvarkyti su savo problemomis.

„**Plėšikas**“. Šio žodžio „harpax“ graikų kalboje šaknies reikšmė „pasinaudoti, atlikti jėga“. Antikiniais laikais tai apibūdino tai, ką mes vadintume užkabinimo kabliu ar pasmeigimo kabliu, kurį kartais naudoja žvejai. Tai veiksmai kai metamas kablys, kad pagautum kažką, ir prisitrauktum tai. Taigi plėšikas yra nesažiningas versle, melagis, ir apgavikas. Kai mes skaitome apie „plėšikavimą“ (vilkus avies kailyje) čia ta pati žodžio reikšmė. Su tais, kuriems žmonės surinkime, versle, ar gyvenime yra lyg grobis (kurie nori pasinaudoti kitais) nereikia bendrauti.

Ir vėl, visos šitos nuodėmės yra daromos tų, kurie vadina save krikščionimis, nors gyvena ir turi tokių įpročių, kurie visiškai priešingi viskam, ką mes vadiname Dievu ar dievotumu. Tai žmonės, kurie kažkurioje tai srityje užkietino savo širdis prieš Dievą. Jie gali sakyti, kad myli Dievą, ir tai kai kuriose jų gyvenimo srityse gali būti teisinga, bet jie gina šitą konkrečią nuodėmę, atsisako teisti save. Su tais Paulius sako nutraukti bendravimą.

Silpni krikščionys sakytų, kad dėl tos jų širdies dalies, kuri myli Dievą mes turėtume tęsti bendrauti su jais, bet ateinama prie tokio taško, kai tampa jų nuodėmės bendrininku, padėdamas jiems nuodėmiauti. Vyras, kuris miegojo su savo pamote be abejo mylėjo Dievą galbūt 70% savo gyvenimo ir širdies, bet 30% jis atsisakė atgailauti, taigi jie turėjo nutraukti bendravimą. Paulius pasakė, kad nuodėmė paveiks visą surinkimą, taigi dėl kitų jie turi nutraukti bendravimą su tuo žmogumi.

Susitelkti į tuos 70%, kuriais jie myli Dievą, atsisakant susitvarkyti su tais 30%, kurie potencialiai užmigdo jų moralinį gyvenimą, tai lyg būti fiziškai alkoholio skriaudžiama žmona, kuri atsisako apginti save, nors dėl vyro sumušimų, jai tenka gydytis ligoninėje, nes būdamas blaivus, jis gerai aprūpina šeimą. Ateina toks laikas, kai jūs turite suprasti, kad asmuo naudoja tą 70%, kai sako, kad myli Dievą tam, jog manipuliuotų tavimi ir kad tu pasitarnautum tam ką jie daro, o jų 30% sudaro nuodėmė, kuri griaua jų (ir tavo) gyvenimą.

Bet kas jeigu...

Bet kas tada, jeigu tu pažįsti žmogų, arba dirbi su kuo nors ar kam nors, arba esi vedęs kažką, kuriam tinka vienas ar daugiau iš šitų apibūdinimų? Bet jeigu tu myli juos ir nori dirbti su jais, kad jie nugalėtų vieną ar daugiau iš šitų nuodėmių, kada tu turi sustabdyti savo dalyvavimą jų gyvenime toje srityje?

Pažiūrėkime giliau į tai, kas nutinka po to, kai tu meilėje nuėjai su jais papildomą mylią, kai leidai tau trenkti dar kartą per veidą, po to, kai tu davei jiems savo resursus, bet esi dabar tokiame taške, kad turi ginti tai, kas liko ir daryti tai, ką Dievas tave pašaukė daryti.

Balansas, balansas

„Jei jis septynis kartus per dieną tau nusidėtų ir septynis kartus kreiptųsi į tave, sakydamas: 'Atgailauju', – atleisk jam“ (Luko 17:4). Atkeipkite dėmesį, kad atgaila vyksta nedelsiant po nuodėmės, tai reiškia, kad tas asmuo bando nugalėti nuodėmę, ir mes atsakingi tuo atveju atleisti.

Bet jeigu tu eini tą papildomą mylią su jais ir jų atgaila nenuoširdi (kitos savaitės tema) ir jie užsispyrę savo nuodėmėje, ir tu negali eiti toliau? Išėjimo 14:22 Viešpats pasakė Izraeliui, kad jie nusidėjo prieš Jį 10 kartų (per 10 mėnesių) nuo tada, kai jie paliko Egiptą, ir Jis galiausiai turėjo jiems duoti tai, ko jie norėjo.

Įterpkime čia istorijos pamoką: Išėję iš Egipto po 13 mėnesių jie atėjo prie Pažado žemės sienos. Kai 10 kartą atmetė Jo Žodį/ Balsą Skaičių 14:22, Jis leido jiems turėti tai, ką jie sakė norintys turėti, numirti dykumoje, o klajojimo procesas užtruko 40 metų. Bet pradinė kelionė iki Pažado žemės sienos buvo ne daugiau kaip 13 mėnesių. (Apima Išėjimo 14, iki Skaičių 14)

Izraelis užkietino savo širdį prieš Viešpatį - prisiminkite, išoriškai jie atrodė mylintys Dievą ir religingi. Šitie žmonės per kunigus aukojo aukas, laikėsi Sabato, maitinosi kaip reikalavo įstatymas ir darė viską, ką turi daryti geras hebrajus, bet kiekvieną kartą, kai būdavo galimybė augti Dieve, jie pasipriešindavo. Štai kodėl po 10 kartų, Dievas leido jiems turėti tai, ką jie norėjo.

Apaštalų darbų 7 skyriuje Stepono paskutiniaisiais žodžiais yra apibūdinamas tas laikas Izraelyje, 42 eilutėje pasakyta: „Ir Dievas nusigręžė“ (ir davė jiems garbinti tai, ką jie norėjo). **Ir Dievas nusigręžė.** Žodis „nusigręžti“ čia „stropho“ reiškia „atsuko nugarą žmonėms“ ir yra panaudotas apibūdinti tai, ką Dievas padarė Izraeliui po 10 karto per 13 mėnesių dėl neatgailautos nuodėmės.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jeigu tu skatai Skaičių 14:40-45, tai buvo tik PO to 10 karto. PO TO, kai Dievas atsuko jiems nugarą, ir davė tai, ko jie norėjo, jie „atgailavo“. Ir visgi, Jo sprendimas buvo tvirtas, Jis nepakeitė savo nusistatymo. Tai sunkus dalykas, kai mes mylime kažką, ir ateiname prie to taško, kad negalime eiti toliau, tada jie verkia ir prašo sugrįžti, leisti jiems gyventi namuose, ir dar kartą jiems padėti. Bet jei Viešpats nusisuko, Jis nusisuko, ir leido jiems kentėti nuodėmės pasėkmes.

Kaip mums žinoti skirtumą tarp nuoširdžios atgailos ir netikros atgailos, kad galėtume padaryti šitą sprendimą? Apie tai kitą savaitę. Iki tada...

Laiminu jus visus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Kada nutraukti bendravimą? 5 dalis

John Fenn, 2013 m. spalio mėn. 5 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Jeigu nepastebėjote mano kelionių tvarkaraščio į pietryčių JAV nuo spalio 16 iki 27 dienos, prašau skaitykite informaciją šio straipsnio pabaigoje. Susirinkimai vyks Atlanta, Georgia, Virginia Beach, Powhattan (Virginia), Deltona, Florida – taigi, pasiskaitykite informaciją straipsnio pabaigoje, būtų įdomu kai kuriuos iš jūsų tenai susitikti.

Bendravimo nutraukimas ir atgaila

Jaunas turtingas valdytojas atėjo pas Jėzų klausdamas: „Gerasis mokytojaus, ką aš turiu daryti, kad turėčiau amžinąjį gyvenimą?“ Žmogaus nuodėmė buvo godumas, meilė pinigams ir... bet Jėšua atidėjo klausimą ir kirto tam, kas sėdėjo jo širdies soste: „Kodėl vadini mane geru? Vienas Dievas yra geras.“ (Kitais žodžiais „Ar tu vadindamas mane geru vadini mane Dievu?“)

Vyras neatsakė į Jėzaus klausimą, taigi Viešpats kreipėsi į jo širdį kitu būdu: „Parduok viską, ką turi, ir sek paskui Mane!“ Tai privertė vyrą dar kartą ir kitaip ištyti Jėzaus klausimą, ir atskleidė jo tikruosius prioritetus: Ar Jėšua yra Dievas, ar tik geras žmogus, ir ką aš daugiau myliu: pinigus ar amžinąjį gyvenimą?

Mano požiūriu, Jėšua nesusitelkė į tą nuodėmę jo gyvenime, Jis tik atkreipė dėmesį į esminius dalykus, kas iš tiesų Jis yra ir, ką vyras labiau myli savo gyvenime – pinigus ar Dievą? Jėšua ir šiandien elgiasi taip pat, nes Jis niekada nesikeičia. Kai nusprendžiame nutraukti bendravimą su asmeniu, mūsų dėmesys neturi nukrypti į šoną, į kitas problemas, bet mes turime žiūrėti į esmines problemas jų gyvenime ir, ar jie nori keistis, ar ne.

Atgaila, ar ne?

Vyras iš 1 Korintiečiams 5 skyriaus, kuris turėjo lytinius santykius su savo pamote, iš tiesų atgailavo dėl nuodėmės, kaip parašyta 2 Korintiečiams 7 skyriuje. Jo troškimas subręsti Kristuje buvo didesnis, nei meilė seksui, jei taip galima tiesmukiškai išsireikšti, todėl jis atgailavo dėl nuodėmės ir jo bendravimas su šventaisiais buvo atstatytas.

Yra 2 graikiški žodžiai, kuriuos verčiame: „atgailauti“. Pirmas – „metanoeo“, ir reiškia „vėliau suvokti“. Šaknis „meta“ - vėliau, ir „noeo“ ir „nous“ - suprasti ir saugotis. Tai reiškia suvokti kažką po to, kai tu tai padarei, su nuostata, kad kai supratai, pakeiti savo mąstymą. Šis žodis naudojamas Biblijoje kalbant apie tikrą ir dievobaimingą atgailą.

Kitas žodis – „metamelomai“, iš „meta“- vėliau, „melo“ – rūpintis apie/dėl, ir reiškia „gailėtis“. Šitas žodis yra naudojamas apibūdinti asmenį, kuris buvo sučiuptas kažką darantis ir „atgailauja“, arba asmuo „atgailauja“ - gailisi, bet tik todėl, kad planas nepavyko taip, kaip jis norėjo. Tai susitelkimas į save ir sukasi apie faktą, kad asmuo sučiuptas arba, kad jo planas neveikia, taigi dėl to jis gailisi.

Taip apibūdinamas Judo elgesys Mato 27:3: „tada Judas, kuris išdavė Jį, pamatė, kad Jis buvo apkaltintas, atgailavo ir atnešė 30 sidabrinų kunigams ir vyresniesiems...“ Judas neatgailavo prieš Dievą,

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

jis gailėjosi, kad jo planas priversti Jėzų parodyti save kaip Dievo Sūnų, nepavyko. Judas apgailestavo dėl savęs, kai jo planas sužlugo, bet neatgailavo prieš Dievą.

Tikra Dovydo atgaila

2 Samuelio 12 skyriuje Natanas konfrontavo Dovydą dėl jo santykių su Batšeba, kurie buvo paremti geiduliu, melu ir žmogžudyste. Dovydas užsigeidė jos, kai pamatė ją besimaudančią, tada turėjo nužudyti jos vyrą ir viską paslėpti. Bet 13 eilutėje, kai jis buvo konfrontuojamas Dovydas sako: „Aš nusidėjau prieš Viešpatį.“

Jei tai būtų netikra Judo atgaila, Dovydas turėtų sakyti: „Man gaila, kad mano apgavystė nepavyko“ arba: „Ūps! Tu sučiupai mane, ir aš gailiuosi“. Bet Dovydas suvokė esmę savo širdies, esmę savo problemos - „Aš nusidėjau prieš Viešpatį“.

Taigi tikra atgaila visada yra apreiškimo rezultatas. Visa Dievo Karalystė veikia apreiškimu, o šiuo atveju apreiškimas yra toks: tai, ką aš padariau, iš esmės yra nuodėmė prieš Dievą. Kai asmuo atsiduria ties riba prarasti draugus, prarasti mūsų bendravimą, būti paprašytu susirasti kitą surinkimą, netgi prie ribos prarasti santuoką – mes ieškome dievobaimingos atgailos, paremtos apreiškimu iš dangaus apie tikrą jų nuodėmės prigimtį. Mes laukiame, kada užsidegs dvasinė apreiškimo „lemputė“, kai jie staiga pasakys: „aš supratau“. Ir mes liūdime, kai matome tik Judo atgailos tipą arba iš viso jokios atgailos.

Atgaila kilusi iš apreiškimo yra išlaisvinimo jėga ir startas pradėti judėti taku į atstatymą

Tai matome Dovydo ir Batšebos santuokoje, kuri buvo pastatyta ant geidulio, melo, žmogžudystės, bet malone išgydyta, ir iš kurios gimė Saliamonas! Saliamonas Patarlių knygos 9 skyriuje ir 4:3-4 cituoja savo tėvą ir pasakoja apie tėvo ir motinos meilę jam – koks posūkis toje santuokoje! Bet tam, kad jie būtų pilnai atstatyti, jie turėjo praeiti pro tikros atgailos duris. Tai tinka ir mums šiandien.

Kalbant apie asmenį mūsų tarpe (namų surinkimas/ artimas bendravimas), kuris gyvena paleistuvaudamas, arba yra melagis, nesąžiningas versle ar turi priklausomybę, arba skleidžia nesantaiką, mes kartais turime atsiskirti nuo jų, nes jie iš tikrųjų neatgailauja, jų širdyje nėra apreiškimo, kad jie nusideda prieš Dievą. Jie gali atsiprašyti, kad buvo sučiupti, arba gailėtis dėl to, kaip įskaudino jus, bet taip būtent elgėsi ir Judas – netgi numetė pinigus, taigi atrodė, kad viskas švaru ir tvarkinga, ir tikra!

Paulius apibūdino tikrą atgailą 2 Korintiečiams 7:10-11 kaip „dievobaimingas liūdesys, kuris veda į atgailą“. Jis čia naudoja antrą atgailą, gailėstį – reiškiantį, kad asmuo turi apreiškimą savo širdyje, kad tai yra nuodėmė prieš Dievą, kuri sukelia dievobaimingą nuliūdimą, ir kai asmuo jau turi tą apreiškimą ir liūdesį, jis niekada nesigailės, kad atgailavo, jis niekada nesigailės tarnaudamas Dievui.

Bet kas jeigu...

Kas jeigu jie yra tokie, kaip Jėšua apibūdino Luko 17:4. Jie atgailauja jums 7 kartus per dieną, ir Jėšua sake, 7 kartus tą dieną jūs turite jiems atleisti. Ar visi iš tų 7 kartų buvo netikra atgaila? Galbūt, bet galbūt tas asmuo tiesiog ieško apreiškimo ir kovoja su savo meile momentiniam nuodėmės malonumui ir savo meile Dievui.

Nors jis nuliūdęs pasišalina tą dieną, kai Jėšua pakvietė jį tapti mokiniu, labai sena surinkimo (bažnyčios) tradicija sako, kad turtingasis jaunas valdytojas galiausiai pardavė viską, ką turėjo, ir tapo Jėzaus pasekėju, tai matome Apaštalų darbų 4:36-37, kur jis padeda turtą prie apaštalų kojų, ir jie pavadina jį Barnabu.

Kieta širdis?

Jei asmens širdis yra vis dar paslanki, tinkama, keitimuisi pasiduodantis molis Meistro rankose, tada jie keliauja tuos 7 kartus per dieną nuo nuodėmės iki atgailos procese iki pilnatvės.

Bet jei jie sukietina savo širdį, kaip iš pradžių tas vyras, kuris turėjo seksualinių santykių su savo pamote, arba mes matome tik Judo atgailą, mes turime atsiskirti nuo jų mūsų namų surinkimo labai arba dėl mūsų gerovės.

Dievo pašaukimas ir dovanos neatšaukiamos – Romiečiams 11:29

Dažnai žmonės žiūrės į jų gyvenimą ir stebėsis, kodėl Dievo pašaukimas tebėra ant jų kaip ir seniau, nors metai praleisti pasaulyje ar atkritime juos nutolino nuo Dievo. Romiečiams 11:29 teisingai sako, kad niekada nevelu, ir kad Dievo pašaukimas ir dovanos nereikalauja atgailos.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Bet graikų kalbos žodyje yra gilesnė tiesa nei angliškame vertime. Žodis „atgaila“ čia nėra Dovydo atgailos tipas, kaip mes galėtume pagalvoti kalbėdami apie Dievą. Tai netikra Judo atgaila, čia žodis reiškia apgailestavimą

Paulius štai ką rašė – dovanos ir Dievo pašaukimas jūmyse yra tai, dėl ko Jis niekada nesigailės (šiam gyvenime), kad jūs to neįvykdėte. Jis niekada nesigailės, kad pašaukė jus ir davė jums dovanas. Jis niekada nesigailės ir neapgailestaus savyje, kad investavo Savo Sūnų į jus. Jis niekada niekada nesigailės jus sukūręs, apdovanojęs ar pašaukęs. Jis investavo į jus amžinybei, ir Jis niekada dėl to nesigailės – wow!

Kitą savaitę – kaip gauti apreiškimą, kuris veda į tikrą atgailą.

Laiminu jus visus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Kada nutraukti bendravimą? 6 dalis

John Fenn, 2013 m. spalio mėn. 12 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveikinu visus,

Aš pradėjau šią seriją sakdamas, kad krikščionys dažnai nutraukia bendravimą dėl neteisingų prielaidų ignoruodami tikrąsias priežastis, kurias pateikia Raštas. Daugelis iš mūsų turėjo draugų, kurie numetė mus lyg radioaktyvias atliekas, kai mes pakeitėme surinkimus (bažnyčias) arba padarėme kažką labai nereikšmingo, kad įžeidėme juos, o jie paliko mus sutrikusius ir klausiančius: ką aš padariau blogai?

Sumaištis Kristaus kūne

Neužmirškime žmonių, kurie atsisakė nutraukti bendravimą, kai jie turėjo tai padaryti: jie išliko lojalūs tarnautojui po to, kai jis išsiskyrė su savo žmona ir jo vaikų motina, vedė jų auklę ir tiesiai po medaus mėnesio grįžo atgal į sakyklą. Arba jie išliko lojalūs pastoriumi, kuris kiekvieną savaitę manipuliuoja, kad ištrauktų pinigus iš jų kišenių tam, jog sutvarkytų savo reikalus, arba pastoriumi, kuris sukuria tokią nuodingą bažnyčios kultūrą, kad jei kas nors parodo nors mažiausią abejonę kažkuo, jis tuoj pat būna apkaltintas turintis demoną.

Aš noriu mokyti Žodžio kontekste. Taigi aš nenoriu, kad kas nors galvotų, jog Pauliaus sudarytas nuolatinių nuodėmių sąrašas 1 Korintiečiams 5 skyriuje dėl kurių reikia nutraukti bendravimą, tinka šeimos nariams, bendradarbiams, arba yra licencija skyryboms bei kitoms situacijoms kitame kontekste nei rašė Paulius.

Neliečia vaikų ir darbo aplinkos situacijų

Jis nerašo apie suaugusius vaikus, kurie kartą vaikščiojo su Viešpačiu, bet dabar gyvena vienoje ar keliose minėtose nuodėmėse, jis taip pat nekalbėjo apie bendradarbius darbo vietoje.

Nes bendradarbiai jums buvo pasamdyti dirbti, o ne liudyti ar diskutuoti apie dvasinius dalykus, taigi dirbk. Tavęs nepersekioja, tik nori, kad tu darytum tai, dėl ko buvai pasamdytas; dirbk. Paulius pasakė dirbti ne dėl akių, kad patiktum žmonėms, bet kaip Viešpačiui, kuris viską mato ir žino. Te tavo liudijimas būna gerai atliktas darbas.

Suaugusiems vaikams aš parekomenduočiau štai ką: jie žino, kad gyvena nuodėmėje, jie turi priklausomybę, ir todėl jūs meldžiatės dėl jų. Jiems nereikia mamos ir tėtės, kurie kiekvieną kartą išreikštų savo nepasitenkinimą, kai juos susitinka, ir jiems nereikia girdėti pamokslų. Jiems tik reikia, kad jūs būtumėte jiems mama ir tėčiu. Romiečiams 2:4 sako „Ar jūs nežinote, kad Dievo gerumas veda į atgailą“. Tegul jie mato Dievo gerumą per jus.

Tegul jie pamato Viešpaties ištikimybę jūsų gyvenime, ir mokykit juos išminties. Padėkite jiems daryti teisingus sprendimus, ir žinokite, kad kaip jie bepasielgtų, tai nenustebins Viešpaties. Melskitės už juos taip, kaip meldėsi Paulius, ir aš meldžiuosi taip reguliariai už save, pagal Efeziečiams 1:17-18 ir Kolosiečiams 1:9 – kad jie gautų išminties ir apreiškimo Dvasią Jame, kad jų supratimo akys atsivertų, kad jie būtų pripildyti visa dvasine išmintimi ir supratimu.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Gera naujiena yra tai, kad žmogus atgailavo

Yra gera žinia apie vyrą iš 1 Korintiečiams 5 skyriaus. Jūs prisimenate, jis turėjo besitęsiančius seksualinius santykius su savo pamote, Paulius paskelbė jam teismą ir atidavė šėtonui sugriauti jo kūną ir ankstyvai mirčiai, kad jis būtų išgelbėtas, bet jis atgailavo ir buvo atstatytas. Nepraleiskime fakto – po teismo, kuris buvo paskelbtas, jis atgailavo ir buvo priimtas. Taigi, kas parodo tikrą atgailą?

2 Korintiečiams 7:8 Paulius rašė apie jo pirmo laiško pasekmes jiems: „Todėl jeigu nuliūdinau jus laišku, tai šito nesigailiu, nors ir apgailėstavau. Nes matau, kad tas laiškas jus nuliūdino, bet tik kuriam laikui.“

Jis pasakė, kad sukėlė jiems „sielvartą“, arba „liūdesį“, o tai yra graikiškas žodis „lupe“. Išplėstinis Biblijos vertimas sako „sukėlė skausmą“. Tai ne tik emocinis skausmas ir sielvartas, bet gilesnis, dvasinis sielvartas. Tai galėjo būti aštrus, jiems skirtas konfrontuojantis žodis, koks ir buvo Pauliaus laiškas, o tai ir privertė juos „pabusti“.

Dieviškas nuliūdimas

2 Korintiečiams 7:9 tęsia: „Dabar aš džiaugiuosi, žinoma, ne todėl, kad jums teko nuliūsti, bet kad jūsų nuliūdimas atvedė jus į atgailą. Jūs buvote nuliūde dievišku liūdesiu, todėl iš mūsų pusės nebuvo jums jokios skriaudos...“

Dieviškas sielvartas ir atgaila yra dėl Dievo ir artina mus prie Jo. Netikra atgaila yra sutelkta į save ir neartina asmens prie Dievo. Yra dieviškas liūdesys, kuris artina mus prie Jo, ir kuris padeda mums gauti malonę ir gailestingumą, pagalbą reikiamu metu – atstatymą. Tai sveika atgailos dalis.

O sekanti eilutė atskleidžia dar daugiau: „Dievišku sielvartu ir skausmu Dievas leidžia nukreipti mus, o tai gimdo atgailą, kuri veda ir prisideda prie išganymo, išlaisvinimo iš blogio, ir dėl to nereikia gailėtis. Tačiau pasaulietiškas sielvartas yra mirtinas (beviltiškas liūdesys būdingas pagonių pasauliui)“. (Išplėstinis Biblijos vertimas)

Žmonės su kuriais mes turime nutraukti bendravimą, turi patirti dievišką skausmą širdyje, kuris veda juos prie Dievo. Dievas leidžia nukreipti mus dievišku sielvartu, kai mūsų širdys duoda Jam šitą leidimą. Ar jie davė Viešpačiui leidimą susitvarkyti su jais šiuo klausimu? Ar jie patyrė tą sielvartą, kurį Dievas nori, kad jie patirtų? Dovydas padarė. Vyras ir bendruomenė iš 1 Korintiečiams 5 skyriaus padarė.

Patirti Šventąją Dvasią, ar pažinti Dievą?

Kadangi tikra atgaila plaukia iš apreiškimo, kuris ateina iš Dievo, jog mes nusidėjome, aš stebiuosi, kad tiek daug surinkimų (bažnyčių) pateikia surinkimo patyrimą, bet ne Dievo patyrimą, ir žmonės išmoksta bažnytines atgailos formules, užuot patyrę dangišką apreiškimą paremtą bibliiniu apibūdinimu.

Žmonės yra pratinami eiti į auditoriją, kad patirtų Dievą, užuot pirmiau patyrę Dievą savaitės eigoje savo asmeniniame gyvenime. Visai kongregacijai sekimas „melskis šia malda paskui mane“ instrukcija tapo „atgaila“. Jie yra pratinami patirti Dievą kolektyviai per mokymą ir garbinimą, bet kai tik jie išeina pro duris, jie jau nepažįsta Jo individualiai – jie tik pažįsta Jo buvimą būdami su kitais kartu.

Kadangi nuodėmė yra asmeninė tarp žmogaus širdies ir Dievo, kovojant su nuodėme, auditorija mažai ką gali padėti. Atgailai reikia, kad asmuo iš širdies melstųsi savo paties malda, o ne sektų kažkieno kito idėjomis apie tai, ką jie mano, jog asmens širdis tuo metu turėtų išreikšti.

To pasekoje milijonai krikščionių yra bejėgiškai įstrigę meilės/ neapykantos santykiuose su savimi ir Dievu stebėdamiesi, kodėl Jis jų neišlaisvina, nesuprasdami, kad jėga nugalėti nuodėmę plaukia iš Tėvo apreiškimo, kurį mes gauname asmeniškai, o ne kolektyviniu būdu.

Jeigu ne kolektyvinis patepimas, tai...

Aš mačiau žmonių, kurie ateina savaitę po savaitės, kai tik yra kvietimas išeiti į priekį susirinkimo metu, bet niekas nesikeičia į gera. Prieš kelis metus aš pradėjau asmeniškai klausyti kai kurių žmonių apie jų gyvenimą ir suradau bendrą bruožą – visi ateidavo į priekį tikėdamiesi, kad pastorius (pranašas, mokytojas) uždės rankas ant jų ir jeigu jie nuolatos išeis į priekį, vieną dieną patepimas bus pakankamai stiprus, bus atviras dangus tą vakarą, ir pastorius tą vakarą teisingai kalbės, ir Dievas palies juos ir išlaisvins.

Ši kultūra „kažkas uždės ant manęs rankas ir tai raktas į prabudimą“ prieštarauja Raštui. Atgaila yra pirmas reikalavimas išgelbėjimui. Hebrajams 6:1 atgailą įvardina kaip pirmą charakteristiką tikėjimo

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

---

pamate. Ar ieškotojas yra draugiškas, politiškai teisingas, nespaudžia nei vieno ir nemini „nuodėmės“? Ar kultūra apvogė žmones nuo tikro išgelbėjimo patyrimo, įskaitant ir atgailą?

Mes buvome sukurti suvereniais asmenimis, o tai reiškia, kad nei Dievas, nei velnias negali priversti mus kažką padaryti. Daugelis Kristaus kūne turi sustiprinti stuburą, apsispręsti ir liautis laukti, kad kažkoks pateptas magas išspręstų jų nuodėmės problemas, bet tiesiog atgailauti. Dažnai jie myli savo nuodėmę daugiau nei Artumą savo gyvenime, ir jau geriau pasiliks nuodėmėje, negu ieškos Dievo visa širdimi.

Visada yra sunkiau ieškoti Dievo negu ieškoti nuodėmės. Standartiniame gyvenime surinkimas siūlo žmonėms, kuriems reikia atgailos, štai ką: „Ateik vėl kitą savaitę ir išgirsi žinią (arba svečių kalbėtoją), nes daugelis pastorių pametė, arba niekada neturėjo supratimo, kaip ieškoti Dievo, taigi negali vesti kitų.

Tiesiog kalbėk Jam iš savo širdies gelmės

Ir vėl, daugelis Kristaus kūne moka melstis kolektyviai, garbinti kolektyviai, priimti mokymą kolektyviai, netgi atgailauti kolektyviai.

Bet jie nežino, kaip tiesiog kalbėti Tėvui, bendraujant su Juo vienas su vienu (nežino kaip atgailauti vienam su vienu). Surask priešasčių kalbėti Jam – pasakyk Jam apie nuostabų rytą, apie nuostabų laiką, apie kažką gera tavo gyvenime, ir apie tą problemą, su kuria tu kovoji. Nepaversk įpročiu, kad kartu su Juo kovoji su nuodėme, o iš tiesų nekalbi apie tai su Juo – būk konkretus ir sąžiningas – Jis gali tau padėti. Jis investavo į tave ilgą laiką – amžinybei.

Jis žinojo apie mūsų dabartines kovas net prieš tai, kai sukūrė pasaulį, nors Jėšua vis tiek numirė už mus. Ach. Kai tu pasidalinsi su Juo tuo, kas yra tavo širdyje atvirai ir sąžiningai, pasilik tyloje, ir leisk Jam pasidalinti Savo širdimi atvirai ir sąžiningai, tai gali užtrukti savaites ir mėnesius. Vaikščiok su Juo tame. Tas apreiškimas veda į atgailą, dėl kurios niekada nereikės gailėtis, ir ji atves tave arčiau prie Jo nei kada nors anksčiau esi buvęs.

Laiminu jus visus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com